

sende de pågældende tilbage, ville blive fremsat, uanset hvor forfærdelige vilkårene var – uha, åh skræk!

Alligevel er jeg glad, for jeg oplever for første gang, i hvert fald i lange tider, at jeg er tilfreds med at gå arm i arm med hr. Helge Adam Møller og med det indlæg, han holdt i dag. Hr. Helge Adam Møller og jeg har haft nogle disputer om ting af denne art, men i dag er han kommet så langt, og det vil jeg både gratulere ham med og takke ham for.

Til sidst et enkelt ord til fru Birthe Rønn Hornbech. Hun talte igen om, at flygtninge ikke måtte blive til indvandrere, men det bliver de altså. Flere af ordførerne har været inde på, at det jo ikke er ligegyldigt, hvor længe man har været her, og at det ikke er ligegyldigt, hvilke relationer man får til Danmark, dansk sprog, dansk kultur, arbejdsmarkedet, familien osv., så fru Rønn Hornbech kan ikke skamride den hest længere, at flygtninge ikke må kunne blive til indvandrere. Hvis de er her i en årrække, kan det næsten ikke undgås, og det ved fru Rønn Hornbech udmærket.

Så jeg mener, det er helt urimeligt, at hun taler om et troværdighedsproblem for regeringen. Jeg mener, at andre har et næstekærlighedsproblem, hvis de ikke kan indse, at når man har fået en tæt tilknytning til sit nye land og ens gamle by er ødelagt, så der ikke er sten på sten tilbage, er der ikke noget, der er normaliseret, og så er man blevet inkorporeret i det danske samfund.

Det vil gå med de flygtninge, vi har modtaget i de sidste 10–20 år, som det er gået med flygtningestrømme, vi har modtaget tidligere i vor historie, at de vil tilføje Danmark noget og berige det, og i vid udstrækning gør de det allerede.

Forslaget er dømt til varig skam.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var godt. Jeg synes, det er interessant, at hr. Melchior siger, at der ikke er fred og ordnede forhold i det tidligere Jugoslavien. Så vil jeg godt høre, hvordan hr. Melchior og CD forholder sig til indenrigsministerens ansøgning om at bruge 6 mio. kr. på en oplysningskampagne over for bosniere her i landet gående ud på, at de skal vende tilbage til det tidligere Jugoslavien, for det er jo så rent spild af penge, at man bruger 6 mio. kr. på det. Er virkeligheden ikke den, at indenrigsministeren har den opfattelse, at der er så ordnede forhold i det tidligere Jugo-

slavien, at de godt kan vende tilbage? Når det er tilfældet, bør man vel også drage konsekvensen af det og sige, at hvis der er så ordnede forhold, skal de pågældende mennesker vende tilbage. Det var det, der lå i kortene, da de oprindeligt fik en opholdstilladelse, der var midlertidig, nemlig til de kunne vende hjem igen, og så skal de vel også vende hjem igen, når de kan det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er vel et urimeligt krav, at jeg skal fortælle, hvad indenrigsministeren mener om tilstanden i Jugoslavien. Hun er jo selv til stede, og der er vel ingen anden, der skal udtale sig på hendes vegne i den sammenhæng. Men jeg har da mærket mig, at hr. Tom Behnke de to sidste gange, dels i dette indlæg, dels i slutningen af sin ordførertale, talte om en oplysningskampagne, men første gang talte han om en lokkekampagne, og det er altså noget helt andet. Jeg vil godt se den minister i en dansk regering – undskyld, jeg siger det, men jer regner jeg altså ikke i denne sammenhæng – der vil sige, at i dag har vi normaliserede tilstande i det tidligere Jugoslavien, således som forslagsstillerne skriver i deres tekst. Skønt det ikke er op til mig, vil jeg godt spå, at det vil vi ikke få at opleve.

Oplyse skal man altid have lov til, men en af de mange grunde til, at det ikke er bedre, er jo bl.a., at det internationale samfund svigter. Der er syv eller otte af EU's medlemslande, som endnu ikke har sendt de politifolk, som er lovet. Jeg tror, der kun er kommet mellem 25 og 33 pct. af de tilsagte politifolk fra EU. Så der er masser af grunde til, at det ikke er normalt, og normalt er det ikke. Det ved hr. Tom Behnke udmærket, og derfor lader jeg mig ikke provokere til mere af ham i denne sag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Tom Behnke vil jeg godt sige, at virkeligheden er en helt anden. Virkeligheden er, at der er mange af de herværende bosniere, der på trods af, at der ikke er en stabil fred i deres land, alligevel ønsker at vende tilbage, og derfor er det dybt fornuftigt at anvende nogle midler til at hjælpe dem i den situation. De er selvsagt usikre på, om det kan lade sig gøre, og det aktstykke, der nu foreligger fra Finansudvalget, har til hensigt at hjælpe dem til at få afklaret denne usikkerhed.